

vej drive en af de i § 4 nævnte Virksomheder, ikke gaa ind herunder. Jeg formoder, at naar Forsikringsraadet er kommet til den Fortolkning, at de ikke kunne komme ind derunder, er det, fordi det formener, at hvis det f. Eks. er en Gros-serer, der er Tale om, er hans væsentligste Næringsvej den at drive Handel, saa at Losning og Ladning ikke gaa ind derunder, men da dette dog er en stor Del af den med Handelen forbundne Virksomhed, forekommer det mig, at man maa komme til det Resultat, som ogsaa Udvalget er kommet til, at det maa være i Overensstemmelse med Lovens Aand, at samtlige Havnearbejdere, som ere beskæftigede paa denne Maade, inddrages under Loven. Jeg vil derfor meget stærkt henstille til den højtærede Minister, at der drages Omsorg for, at disse Ændringer i Loven snarest muligt kunne foretages, saaledes at det, som formentlig har været Lovens Aand og Mening og Hensigt, kan ske Fyldest ogsaa paa dette meget store Arbejdsomraade.

Indenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan kortelig sige med Hensyn til det første Andragende, at Sagen kan aabenbart ikke løses ad Fortolkningens Vej fra Ministeriets Side. Den Fortolkning, som er gjort gældende af Arbejderforsikringsraadet, er godkendt flere Gange af Ministeriet, og dertil kommer, at den stemmer med de Udtalelser, som i sin Tid ved Lovens Behandling bleve fremsatte i Tingene, da dette drøftedes. Men noget andet er, at der vistnok nu er fuld Enighed om, at denne Bestemmelse maa ændres, og at man maa udvide den saaledes, at Havnearbejderne falde ind under Bestemmelsen paa anden Maade, end det hidtil har været Tilfældet. Man er gaaet i det Spor andre Steder; der synes blandt alle, der have deltaget i Spørgsmaalets Behandling herhjemme, at være Klarhed i alt Fald derover, at Forsikringsloven af 1898 nu staar overfor adskillige Ændringer paa de Punkter, hvor den er bleven tilbage for den Forsikringslovgivning, vi i Mellemtiden have faaet, og det er Ministeriets Hensigt i Løbet af Sommeren at lade udarbejde Forslag til Ændring paa i alt Fald nogle Punkter, og deriblandt paa dette Punkt, i den gældende Lov af 1898.

Det andet Spørgsmaal, Brændevinsafgiftens Ændring, skulle vi ogsaa fra Ministeriets Side tage under Overvejelse. Det hænger imidlertid sammen med hele Spørgsmaalet om Ædruelighedslovgivningen og vil neppe kunne

løses uden i Forbindelse med dette og rimeligvis først, efter at Loven derom er ført igennem.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 1 af Udvalget (se Tillæg B Sp. 1669)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Indstilling under Nr. 3 af Udvalget vedtoges enstemmigt med 51 Stemmer.

Derefter sattes den *Ministeren for offentlige Arbejder* vedkommende, under Nr. 4 i Betænkningen opførte Sag (se Tillæg B Sp. 1673) til Forhandling.

Ordføreren (Johnsen): Det under Nr. 4 opførte Andragende er fra Esbjerg Byraad og forskellige Sogneraad og tiltraadt af Foreningen for jyske Landboforeninger. Andragendet gaar ud paa, at der i Loven om nye Jernbaneanlæg af 27. Maj 1908 maa blive foretaget den Ændring, at der til den vedtagne Statsbane fra Funder til Bramminge knyttes en Sidebane fra Agerbæk til Esbjerg. Udvalgets Flertal har ikke fundet tilstrækkelig Føje til at gøre Indstilling angaaende dette Andragende, navnlig fordi man finder, det er for tidligt allerede nu at gaa ind paa Spørgsmaalet om Anlæg af nye Baner, oven i Købet en Statsbane, og endog inden Loven af 1908 faktisk er traadt i Kraft, hvad den jo ikke er, saa længe Jernbaneskylden ikke er vedtagen. Nu at vedtage en helt ny Bane, naar ikke ganske særlige Omstændigheder tale derfor, vilde sikkert blive Indledningen til, at der vilde fremkomme en Mængde Ønsker i lignende Retning fra andre Egne af Landet. Udvalget finder ikke, at der her er saadanne særlige Omstændigheder, som tilstrækkelig begrunde en Undtagelse. Der er nok anført en Del til Fordel for Andragendet, men adskilligt deraf synes i øvrigt at være hentet noget vel langt borte. Derfor er der fra Udvalgets Flertal ikke sket nogen Indstilling angaaende dette Andragende.

Breinholt: Jeg beklager, at jeg overfor det enkelte Andragende, som den ærede Ordfører nu omtalte, har troet at maatte skille mig fra mine ærede Kolleger i Udvalget, med hvilke jeg — med denne Undtagelse — befinder mig i den skønneste